

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 29

EL DESPERTAR

1. La clausura de l'encletxa

¹ Déu està per tot arreu. En la Seva plenitud no es pot imaginar cap encletxa. Una encletxa desvirtuaria el Seu Amor. Però quan odies, atakes o tens por del teu germà perceps una encletxa per on escapar en el cas que tinguis necessitat de fugir.

² Si creus que la petita encletxa que tant estimes és la teva salvació tindràs por de Déu. Tot aquell que odia té por de l'amor. Així té por d'estimar i estima odiant. ³ El temor a Déu és el major i últim obstacle que la pau ha de superar.

⁴ L'encletxa entre vosaltres és el símbol d'una promesa que us heu fet d'ajuntar i separar els vostres cossos quan us sembli convenient. Així els intervals de separació us permeten reconstruir el vostre jo separats que semblen minvar quan us reuniu.

⁵ El cos no pot separar les vostres ments excepte en el cas que vulguis que sigui la causa de la vostra separació. No li donis aquest poder. No acceptis les seves limitacions com a teves.

⁷ L'amor no exigeix sacrificis, però la por exigeix el sacrifici de l'amor, doncs no pot subsistir en la seva presència. Per perpetuar l'odi, és precís tenir por a l'amor i limitar-lo a algunes ocasions. I així se'l té per traïdor, doncs no té estabilitat.

⁸ Els que descobreixen que el seu salvador ja no és el seu enemic experimenten un sobresalt. ⁹ Quan l'encletxa desapareix l'únic que s'experimenta és pau eterna.

2. L'arribada del Convidat

¹ L'alliberació del sofriment és llibertat. Adona't que renunciés a res i de que no pots perdre. El camí que duu al Cel no exigeix sacrificis. No veus els beneficis d'encaminar-te cap el cel, però encara que no els vegis estan aquí.

² Si has acceptat la causa de la curació hauràs sanat i deus tenir el poder de sanar. Els efectes dels miracles estan aquí. Mira dins teu ara. ³ El dolor ja no és el teu amic ni la culpabilitat el teu déu. Dóna, per tant, la benvinguda als efectes de l'amor.

⁴ El teu Convidat ha arribat. Tu el vas convidar i Ell va arribar en silenci amb els seus dons i els ha posat als teus peus. Contempla'ls i considera'ls teus.

4 Ell necessita la teva ajuda per donar-los a tots els que caminen tot sols i separats. Ells sanaran quan tu acceptis els teus dons.

5 No te n'adones de quant pots donar ara com a resultat del que has rebut. No pots veure el teu Convidat, però pots veure els dons que t'ha dut. I quan els vegis sabràs que Ell està aquí. Doncs el que pots fer ara ho fas per l'amor i la gràcia de la Seva Presència.

6 Aquest món es basa en la confusió i en canvis aparents, però la seva base és immutable.

7 A la terra els canvis tenen un doble propòsit. El cos pot canviar en el temps degut a les malalties o patiments, però això significa que la ment segueix el propòsit de l'ego.

8 La malaltia és l'exigència que el cos sigui el que no és. Quan vols que sigui més del que és, entres en la malaltia perquè sacrificues el teu Ser. I a partir d'aquesta idea s'exigeix que Déu sigui menys del que realment és.

9 El teu cos no és res, però tu li demanes que sigui un déu. En el fet que no és res resideix la teva salvació, de la qual vols fugir.

10 Quan desitges que el cos sigui "quelcom" que estimes o que odies, demanes reemplaçar a Déu amb petitesa, limitacions i desesperació. El teu salvador viu en Déu i la insubstancialitat del seu cos allibera al teu de la malaltia i de la mort.

3. Els testimonis de Déu

1 No condemnis al teu salvador perquè ell cregui que és un cos, doncs la seva realitat està més enllà dels seus somnis. Però abans que ell pugui recordar el que és, ha d'aprendre que és un salvador. La seva felicitat depèn de la teva salvació.

2 Has de ser el salvador del somni que tu vas fabricar, per així poder alliberar-te d'ell. Així has de veure l'altre no com un cos, sinó com un amb ell, sense la murada que el món ha construït per mantenir separades les coses vivents que no saben que viuen.

3 Tu no pots despertar-te a tu mateix, però pots permetre que se't desperti. Si passes per alt els somnis del teu germà ell podrà perdonar les teves il·lusions. I així, t'alliberes.

3 I veuràs el teu germà en la glòria, en la llum on Déu resideix. Fixa't com el seu cos desapareix i entendràs que és allò que tanca l'encletxa que us tenia separats.

4 Tu no vas crear l'amor, però el pots estendre. Aquí això significa perdonar al teu germà. El teu perdó li fa arribar la llum, que ell veurà en la teva cara, i no la voldrà perdre de vista. Per això ell no s'oblidarà de tu ni te deixarà sense absolució.

5 I ara la llum en tu ha de ser tan brillant com la que refulgeix en ell. Aquesta llum és l'espina que brilla en el somni: que tu pots ajudar-lo a despertar, i amb la seva salvació te salves tu.

4. Els diferents papers del somni

¹ Les il·lusions són somnis *precisament* perquè no són veritat. Només pots elegir entre viure en somnis o despertar d'ells. No pots quedar-te amb alguns i despertar d'altres.

² Els somnis que te semblen agradables te retardaran tant com aquells en els quals la por està clara. La por pot estar amagada darrere de formes aparentment agradables.

³ Quan una funció no s'ha dut a terme com tu la perceps, ataqués. Pots ser que tingui a veure amb tu o amb un altre; allà on es percebi allà atacarà. La depressió o l'atac són els temes de tots els somnis i la por és l'element del qual es componen.

⁴ Els somnis que tu creus que t'agraden són aquells en els quals les funcions que vas assignar es van complir. Si no es compleixen, te disgusten i t'envaeix la ira.

⁵ Només la imatge que tens d'algú és allò que pot fracassar, i tenir aquesta imatge és l'únic que constitueix una traïció. La medul·la dels somnis que t'ofereix l'Esperit Sant mai no és de temor.

⁵ Si no adjudiquessis a cada figura del somni el paper que "ha de representar", els teus somnis serien feliços. Allò que determina tota percepció és el seu propòsit. Així una fosca figura que ataca es converteix en un germà que t'ofereix l'oportunitat de donar ajuda.

⁶ No assignis al teu germà una funció que creus que et faria feliç. I no tractis d'agredir-lo quan ell no compleix la funció assignada. En cadascun dels somnis del teu germà hi ha una petició d'ajuda. En el centre de cada somni hi ha l'amor de l'Esperit Sant destinat a tu.

5. La residència immutable

¹ Hi ha un lloc en tu on aquest món ha sigut oblidat i el temps ha desaparegut. És un lloc on pots descansar en un silenci absolut, a excepció d'un himne que s'enlaira fins el Cel. Allà resideixen i són recordats el Pare i el Fill i allà es troben el Cel i la pau.

² No pots canviar el lloc on Ells resideixen. La teva Identitat resideix en Ells. La immutabilitat i la pau del Cel es troben dintre teu i res no pot pertorbar al Fill de Déu que es troba en el teu interior.

³ La funció que l'Esperit Sant t'assigna és que acceptis allò immutable i l'etern del Fill de Déu que forma part de tu i tu d'ell. Cada pensament d'amor t'apropa al teu despertar. ⁴ Ell va ser creat per a què tu fossis íntegre i amorós com el Creador.

⁵ El Pare únicament te demana que en la creació sols vegis la glòria resplendent del regal que Ell te va fer: el Seu Fill. La calma que te rodeja resideix en ell, i d'aquesta quietud emanen els somnis feliços en els quals les vostres mans s'uneixen i reben la plenitud.

⁶ El cost de conservar qualsevol cosa que Déu no hagi atorgat en les ments és enorme.

6 Si coneguessis el gloriós objectiu que es troba més enllà del perdó no t'aferraries a cap altre pensament que no sigui amorós.

7 Se t'ofereix un somni en el qual el teu germà és el teu salvador, no el teu enemic acarnissat. En aquest somni, l'has perdonat per tots els seus somnis de mort concebuts per odiar. Aquest somni feliç es pot compartir perquè darrere d'ell hi ha l'Esperit Sant.

8 L'odi i la mort són la medul·la de cada somni que no s'hagi entregat a Aquell que atorga a tots els somnis una funció distinta. Quan els somnis se comparteixen, perden la funció d'atacar i separar, tot i que van ser concebuts amb aquesta finalitat.

8 En aquests món tot està subjecte als canvis i esperances de millora. No busquis en ell la immutabilitat i el que és etern. Així els somnis de perdó són mitjans per deixar de somniar en un món extern a tu, i condueixen finalment més enllà de tot somni a la pau del Cel.

6. El perdó i la fi dels temps

1 En el perdó del teu germà descansa la teva pau, doncs en ell radica el fi de la separació, dels somnis de perill, de pecat i mort, de bogeria, d'assassinat, d'aflicció i de pèrdua.

2 El Fill de la Vida és indestructible i immortal. És l'únic que és un. Desapareixeran les estrelles i tot el que canvia en el temps desapareixerà, però ell no canviarà ni morirà.

3 Els canvis aquí es poden transformar en una benedicció. No pots fixar un objectiu que no concordi amb el propòsit que Déu te va encomanar, i fer que sigui etern. Pots adjudicar-te un propòsit fals, però sempre pots reflexionar i canviar-lo per un altre.

4 Déu te va donar el regal dels canvis, per assegurar-se que el Cel fos l'únic que no desaparegués. Vas néixer per viure, no per morir. I la teva funció la va fixar el Pare. No la pots canviar. El perdó es proposa abolir el temps un cop aquest deixi de tenir utilitat.

5 Encara que el món que veus és un somni de mort, no tens perquè deixar que sigui així per a tu. Aquí tot es defineix en funció del propòsit que tu li assignes. I el pots canviar.

6 El món que té el propòsit de perdonar al Fill de Déu és bellíssim. I està ple de benediccions i felicitat. Però durarà poc temps i l'atemporalitat ocuparà el seu lloc.

7. No cerquis fora de tu mateix

1 Si cerques la felicitat fora de tu mateix cada vegada que un ídol caigui ploraràs. Tot el teu sofriment procedeix de cercar en va el que vols i d'insistir en què saps buscar-lo.

2 Tot està dins de tu, per tant, no hi ha res a fora de tu que te pugui brindar pau i felicitat. Quan cerques la plenitud en el cos cerques una cosa que no es pot trobar.

3 En aquesta il·lusió cercaràs milers d'ídols, però tots te fallaran excepte la mort.

- 3 La mort sembla ser alguna cosa externa a tu. Però la cerques i la trobaràs, i així creuràs que has destruït al Fill de Déu que està en el teu interior. Aquest és el propòsit de tot ídol.
- 4 Quan pretens millorar el cos com a beneficiari principal, cerques la mort. No mires a dins de tu perquè tems veure la teva ruïna. Experimentar insuficiència, és mort. Cercar fora de tu mateix indica que te manca plenitud interna.
- 5 La tristesa i el sofriment anuncien el missatge d'haver trobat un ídol que representa una paròdia de la vida. I allò que no té vida és un signe de mort.
- 6 No pots rendir culte als ídols i trobar pau. Déu resideix en el teu interior i la teva plenitud resideix en Ell. Cap ídol pot ocupar el seu lloc. No cerquis fora de tu mateix.
- 7 Oblida el propòsit que el passat li ha atribuït al món. 8 Per sortir del cercle de la desesperació necessites acceptar que no saps quin és el propòsit del món. No somniïs amb el poder dels teus ídols. Els ídols sols tenen el poder que tu els adjudiques, són somnis.
- 9 Els somnis tenen lloc en una ment dormida. Estalvia temps i aprèn per a què és el temps. Has fet de la teva falsa realitat un ídol i així la salvació sembla amenaçar la vida o oferir la mort. El temor a Déu és la por a perdre els teus ídols.
- 10 La mort no existeix, l'únic que existeix és la vida. L'esperança de la felicitat no és la desesperació. Sacrificar la mort no suposa cap pèrdua.

8. L'anti-Crist

- 1 El poder d'un ídol resideix en què no se reconeix com a tal. El seu objectiu és tèrbol. Un ídol és una imatge del teu germà a la qual dónes més valor que a ell. Pot ser una cosa, un cos, un lloc, una situació o un dret que s'exigeixi o ja es tingui.
- 2 Els ídols adopten moltes formes que te poden enganar, doncs són substituïts de la realitat. Creus que te completen, te donen seguretat o te donen el valor que no tens. Els que creuen en ells es converteixen en esclaus de la petitesa i de la pèrdua.
- 3 Un ídol és una creença falsa. És un desig al qual s'ha donat forma i es veu com una cosa externa a la ment. Tota forma de anti-Crist s'oposa a Crist i te separa d'Ell.
- 4 El propòsit d'aquests ídols és fabricar un vel que cobreix la cara de Crist i amb això separar-te del teu germà. El seu propòsit procedeix de la ment inferior i de l'ego. Però són pensaments que no tenen cap poder per fer canviar res que tingui vida.
- 5 El poder d'un ídol és el que tu li dónes. Però el miracle descorre el vel i deixa que la veritat brilli. La veritat no necessita que es cregui en ella, doncs simplement és.
- 6 Un ídol s'estableix creient en ell, i quan la creença s'abandona l'ídol "mor". 7 Un ídol no és res, mentre que Déu ho és tot i és per tot arreu.

8 Els idolatres creuen que les seves deïtats els donaran més a ells que a altres: més bellesa, més intel·ligència, més riquesa o fins i tot més aflicció i dolor.

9 Déu només té un Fill. Déu te va donar tot el que existeix i tota cosa vivent. No pots tenir més que el Cel. I si el Cel es troba dins de tu, per què anar a cercar ídols?

9. El somni del perdó

1 Per què el Fill de Déu va caure tan baix, i va cercar enlairar-se amb ídols? 2 Un somni de judicis va entrar en la ment que Déu havia creat perfecte, i en ell el Cel es va convertir en l'infern durant un instant, i no va poder conèixer el seu Ser que havia condemnat.

2 Per despertar, per tant, necessita deixar de jutjar. El que jutja necessita ídols per evitar que els seus judicis recaiguin sobre ell, doncs passes a formar part de somnis malvats.

3 Totes les figures del somni són ídols concebuts perquè te salvin del somni. Els ídols mantenen el somni viu i terrible. Els atemorits necessiten ídols. Tot judici és una injustícia contra el Fill de Déu a través de la qual te condemnes a tu mateix.

4 No hi ha salvació en el somni de judicis, doncs els ídols formen part d'ells per salvar-te del que creus haver fet. Criatura de Déu!, la llum encara està dintre teu. Somnies i els ídols són les joguines amb les quals somnies que jugues.

5 Els malsons són somnis infantils. En ells el nen té por dels seus pensaments i els atribueix a les joguines. Així creu que les joguines l'ataquen perquè les havia atorgat realitat. I així veu el món com una cosa externa i ell forma part d'aquest món.

6 Ja no tens necessitat de joguines. Tens por d'un món regit per unes lleis que tu mateix vas establir. El món real, però no es veu afectat pel món dels somnis.

7 El món real també és un somni, però en ell els personatges traïdors han canviat i ara es perceben com germans. En aquest somni no s'empra a ningú com a substitut d'una altra cosa, no es fan projeccions i res s'empra per a allò que no és.

8 En els somnis de perdó es pot escoltar una melodia que tots recorden des d'abans de l'origen del temps. Quan el perdó és total l'atemporalitat està a prop i se pot escoltar l'himne del Cel, i llavors te n'adones que mai no l'havies deixat d'escoltar.

9 Sempre que tens por -i tens por si no experimentes una profunda felicitat i tens la certesa que el Cel t'ajuda i t'acompanya- és que has forjat un ídol que creus que te trairà. I el resultat de la teva auto-traïció és la por, i aquesta por és un judici que condueix a la recerca d'ídols i de mort.

10 Els somnis de perdó te recorden que estàs segur i que no t'has atacat a tu mateix. Els somnis de perdó t'alliberen dels somnis de por i deixes de tenir por dels teus propis judicis.